

Prejudiciële vragen

1. Beheerst artikel 4 van de Auteursrechtlijn⁽¹⁾ het antwoord op de vraag of het distributierecht van de auteursrechtelijke kan worden uitgeoefend ten aanzien van een reproductie van een auteursrechtelijk beschermd werk dat door of met toestemming van de rechthebbende in de EER is verkocht en geleverd, indien deze reproductie nadien een wijziging ten aanzien van de vorm heeft ondergaan en in die vorm opnieuw in het verkeer wordt gebracht?
2. a) Indien het antwoord op vraag 1) bevestigend luidt, is dan de omstandigheid dat sprake is van een wijziging als in vraag 1) bedoeld, van betekenis voor het antwoord op de vraag of uitputting als bedoeld in artikel 4, lid 2, van de Auteursrechtlijn wordt verhinderd of doorbroken?
- b) Indien het antwoord op vraag 2 a) bevestigend luidt, welke maatstaven dienen dan te worden aangelegd om van een wijziging ten aanzien van de vorm van de reproductie te spreken die uitputting als bedoeld in artikel 4, lid 2, van de Auteursrechtlijn verhindert of doorbreekt?
- c) Laten die maatstaven ruimte voor de in het nationale recht in Nederland ontwikkelde maatstaf, inhoudende dat van uitputting niet langer sprake is op de enkele grond dat de wederverkoper de reproducties een andere vorm heeft gegeven en ze in die vorm onder het publiek heeft verspreid (Hoge Raad 19 januari 1979, NJ 1979/412, Poortvliet)?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB L 167, blz. 10).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Autorità per la vigilanza sui contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Italië) op 25 juli 2013 — Emmeci/Cotral

(Zaak C-427/13)

(2013/C 325/19)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Autorità per la vigilanza sui contratti pubblici di lavori, servizi e forniture

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Emmeci Srl

Verwerende partij: Cotral SpA

Prejudiciële vragen

1. Dient artikel 56 van richtlijn 2004/17/EG⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat het de nationale wetgever niet is toegestaan te bepalen dat aanbestedende diensten de mogelijkheid hebben tijdens de fase van het laatste bod van elektronische veilingen de deelnemers te beletten hun plaats in de ranglijst en de inschrijvingen van de andere marktpartijen weer te geven, en deze informatie pas na afloop van de veiling bekend te maken?
2. Verzetten artikel 56 van richtlijn 2004/17/EG en de beginselen van transparantie en gelijke behandeling zich tegen nationale voorschriften of bestuurlijke praktijken als in de onderhavige procedure, die een black-out van vijf minuten voorschrijven in de slotfase van de elektronische veiling, tijdens welke de deelnemers hun plaats in de ranglijst niet kunnen kennen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/17/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten (PB L 134, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Frankfurt am Main (Duitsland) op 31 juli 2013 — Vietnam Airlines Co. Ltd/Brigitta Vos, Klaus-Jürgen Voss

(Zaak C-431/13)

(2013/C 325/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Frankfurt am Main

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Brigitta Vos, Klaus-Jürgen Voss

Verwerende partij: Vietnam Airlines Co. Ltd

Prejudiciële vragen

1. Heeft een luchtreiziger ook recht op het volledige bedrag van een op artikel 7 van de passagiersrechtenverordening⁽¹⁾ gebaseerde compensatie op grond van langdurige vertraging, wanneer hij reeds van een derde partij, die geen luchtreiziger is, een betaling heeft ontvangen ter compensatie van de vertraging, of moet een dergelijke betaling in mindering worden gebracht?

2. Indien een verrekening dient te gebeuren: geldt dit alleen voor vorderingen tot schadevergoeding naar Duits recht of ook voor vorderingen tot prijsvermindering?

(¹) Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91, PB L 46, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 2 augustus 2013 — Unitrading Ltd, andere partij: Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-437/13)

(2013/C 325/21)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Unitrading Ltd

Andere partij: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vragen

1. Brengen de rechten neergelegd in artikel 47 van het Handvest (¹) [van de Grondrechten van de Europese Unie] met zich dat indien douaneautoriteiten in het kader van de bewijzlevering van de oorsprong van ingevoerde goederen zich willen baseren op de resultaten van een onderzoek van een derde waarover die derde geen opening van zaken geeft noch aan de douaneautoriteiten noch aan de aangever en waardoor het de verdediging wordt bemoeilijkt of onmogelijk gemaakt om de juistheid van de gebruikte conclusie te verifiëren of te weerleggen alsmede de rechter wordt bemoeilijkt in zijn taak om de uitslagen van het onderzoek te waarderen, die onderzoeksresultaten niet door de rechter in aanmerking mogen worden genomen? Maakt het voor de beantwoording van deze vraag verschil dat die derde de douaneautoriteiten en belanghebbende de desbetreffende informatie onthoudt om de niet nader toegelichte reden dat sprake is van „law enforcement sensitive information“?
2. Brengen de rechten neergelegd in artikel 47 van het Handvest met zich dat wanneer de douaneautoriteiten geen opening van zaken kunnen geven over het verrichte onderzoek waarop hun standpunt is gebaseerd dat de goederen een bepaalde oorsprong hebben — en welke resultaten gemotiveerd worden betwist —, de douaneautoriteiten — voor zover dat redelijkerwijs van hen kan worden gevergd — medewerking dienen te verlenen aan het verzoek van belanghebbende op haar kosten een waarneming en/of monstername in het door belanghebbende beweerde land van oorsprong uit te voeren?

3. Maakt het voor de beantwoording van de eerste en tweede vraag verschil dat na het doen van mededeling van de verschuldigde douanerechten nog een beperkte tijd gedeelten van de monsters van de goederen beschikbaar waren waarover belanghebbende de beschikking had kunnen krijgen met het oog op een onderzoek door een ander laboratorium, ook wanneer het resultaat van een dergelijk onderzoek onverlet laat dat de resultaten van het door de douaneautoriteiten ingeschakelde laboratorium niet te controleren zijn, zodat het ook dan voor de rechter onmogelijk zal zijn om — zo dat andere laboratorium tot de door belanghebbende gestelde oorsprong concludeert — de resultaten van beide laboratoria te vergelijken op betrouwbaarheid? Zo ja, dienen de douaneautoriteiten de belanghebbende te wijzen op het feit dat nog gedeelten van monsters van de goederen beschikbaar zijn en dat zij deze monsters kan opvragen voor een dergelijk onderzoek?

(¹) PB 2000, C 364, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel București (Roemenië) op 2 augustus 2013 — SC BCR Leasing IFN SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Zaak C-438/13)

(2013/C 325/22)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel București

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SC BCR Leasing IFN SA

Verwerende partijen: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Prejudiciële vraag

Kan de situatie van goederen die voorwerp van een financiële leaseovereenkomst zijn en die de leasemaatschappij na ontbinding van de overeenkomst wegens niet-nakoming van de gebruiker niet van laatstgenoemde terug heeft gekregen, hoewel zij de wettelijke procedures voor de terugvordering van de goederen heeft ingeleid en voortgezet en na ontbinding geen betalingen meer heeft ontvangen voor het gebruik van het goed, worden beschouwd als een levering onder bezwarende titel in de